

ση της επιχειρηματικότητας και της καινοτομίας, στην πραγματοποίηση οικονομικών κλίμακας με τη συνένωση των εκμεταλλεύσεων και την ακριβή καταγραφή των ακολουθούμενων κατά κύριο επάγγελμα δραστηριοτήτων, στην στοχευμένη διάθεση κυρίως σε δραστηριότητες αναδιάρθρωσης των καλλιεργειών και ανάπτυξης της υπαίθρου και στον αυστηρό έλεγχο της διάθεσης των πόρων, με παράλληλο καθήκον λογοδοσίας εκ μέρους των δικαιούχων.

Οι αγρότες έχουν βέβαια και κάποιες δικαιολογίες: εθίστηκαν από την παραδοσιακή λειτουργία της ΚΑΠ που τους προέτρεπε να παράγουν συνεχώς μεγαλύτερες ποσότητες και δεν είδαν έγκαιρα το ότι η ίδια αυτή πολιτική αρρώστησε από την επιτυχία της. Σ' αυτό δεν τους βοήθησε και το επίσημο κράτος που αρέσκετο να παρουσιάζει σαν δική του επιτυχία την επί σειρά ετών αύξηση του εισοδήματός τους, χωρίς να τους εξηγεί τα όρια της ΚΑΠ και τις αναδιαρθρώσεις που απαιτούσε η αναγκαία

αναθεώρησή της. Το μόνο θετικό και ελπιδοφόρο στοιχείο είναι ότι φαίνεται να δημιουργείται μια καινούργια τάξη νέων αγροτών που έχουν συνειδητοποιήσει την αναγκαιότητα αλλαγών για την αναγέννηση της ελληνικής υπαίθρου. Μακάρι να τους στηρίξει η κοινωνία ώστε να υπερισχύσουν απέναντι στους πάσης φύσεως και χρώματος αγροτοπατέρες του παρελθόντος.

Αθήνα, 17 Μαρτίου 2009

ΟΡΟΙ ΥΠΕΡΨΗΦΙΣΕΩΣ ΤΗΣ Ε.Δ.Α.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ

1) Νά μὴ τεθῇ ὁρος μειώσεως ἢ ἐξασθενήσεως τοῦ μὴ κομπορμισμοῦ μου.

2) Νά μὴν εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ὑπακούω εἰς κομματικὰ συνθήματα ὁπορτουνιστικὰ ἢ ἀποβλέποντα μόνον εἰς κομματικὴν σκοπιμότητα.

3) Νά μὴ λάβω μέρος εἰς καμίαν δρᾶσιν ποὺ νὰ τείνῃ εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς ἐξατομικευμένης ἐλευθερίας μου.

4) Νά μὴν εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐξαλείψω ἢ νὰ νοθεύσω τὰς φιλοσοφικάς, ἀνθρωπιστικάς ἢ αἰσθητικάς θεωρίας μου.

5) Νά μὴν ὑπάρξῃ ἀξίωσις νὰ νοθεύσω ἢ νὰ ἀποδυναμώσω ἢ νὰ ἀλλοιώσω τὰς περὶ ἔρωτος καὶ ἐρωτισμοῦ ιδέας μου.

6) Νά μὴ θεωροῦμαι πειθήνιον ὄργανον τοῦ κόμματος τὸ ὁποῖον ἀποφασίζω νὰ ὑποστηρίξω, ὅχι διότι συμφωνῶ εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐπιδιώξεών του, ἀλλὰ διότι ἐπιτρέπει περισσότερον ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα σήμερον νὰ ἐπιδιώξῃ ὁ ἐλεύθερος ἄνθρωπος τὴν ἀντικατάργησιν τῶν παλαιῶν κατὰ

ἐκμεταλλεύσεώς του ἀπὸ ἄλλα ἄτομα ἢ ὁμάδας.

7) Νά μὴ θεωρηθῇ ἡ πολιτικὴ τοποθέτησίς μου ὡς παραδοχὴ ἐκ τῶν προτέρων τῶν ἀποφάσεων τῆς ἡγεσίας του.

8) Νά μὴ ἐπιδιωχθῇ μὴ φιλελευθέρα ἐπιβολὴ ἰδεῶν, σκοπῶν καὶ νὰ μὴ ἀσκηθῇ ἐπάνω μου πίεσις εἰς ζητήματα συνειδήσεως, ἢ ὅποια πρέπει νὰ παραμείνῃ ἐλευθέρα εἰς ἀποδοχὴν ἢ ἀπόρριψιν τῶν ὑπὸ συζήτησιν θεμάτων.

9) Νά γίνῃ δεκτὸν ἐκ τῶν προτέρων τὸ δικαίωμά μου νὰ ἀντιπροτείνω λύσεις ποὺ νὰ μὴ με ἀναγκάζουν νὰ ἐγκαταλείψω τὸ κόμμα ποὺ θεωρῶ ὡς περισσότερον κατάλληλον καὶ ἱκανὸν νὰ πραγματοποιήσῃ ἢ νὰ ὑλοποιήσῃ τὶς προσωπικὲς ιδέες μου γιὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν εἰς ὠρισμένα καίρια σημεῖα ποὺ ἀποβλέπουν εἰς ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλυτέραν διεύρυνσιν τῶν δυνατοτήτων νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ μάξιμουμ τῆς εὐτυχίας τοῦ συνόλου τῶν ἀνθρώπων χωρὶς τοῦτο νὰ ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἀσκήσεως βίας ἢ πειθαναγκασμοῦ.

Εκλογαὶ 17/11/1974

* Το κείμενο του Ανδρέα Εμπειρικού πρωτοδημοσιεύτηκε στο:
Ανδρέας Εμπειρικός,
Ένα γράμμα, ένα ποίημα, μία δήλωση,
επιμέλεια Γιώργης Πετρομανωλάκης,
Άγρα, Αθήνα Χρυστούγεννα 2001
και αναδημοσιεύτηκε στο περιοδικό
Αρχειοτάξιο, τχ. 4 Ν° 12, σ. 145-146.

Ευχαριστούμε τον Λεωνίδα Εμπειρικό
για την άδεια δημοσίευσής.